

Vestre Jakobselv, 4. desember 2009

Til Stortingets Familie- og kulturkomité

Bevilgninger på statsbudsjettet for 2010 (Prop. 1 S (2009-2010)).

NKF- Norske kveners forbunds krav om støtte til kulturfond bør ikke etterkommes

NFI er en politisk nøytral og privatfinansiert organisasjon med medlemmer bestående av *finskættede* norske borgere som ikke ønsker å stigmatiseres som en del av den beskyttede nasjonale minoritetsgruppen *kvener*.

Under åpen høring i Stortingets familie- og kulturkomité mandag 9. november 2009 ble det stilt krav fra NKF – (Norske kveners forbund) om 75 millioner kroner til et kvensk kulturfond.

NFI mener der er flere tungtveiende årsaker til at krav av en slik størrelse *ikke* må innvilges før myndighetene har kartlagt tilnærmet reell størrelse på den beskyttede nasjonale minoritetsgruppen kvener. NKF begrunner sine krav til staten ved å feilaktig fremstå som representant for 50.000 finskættede i landet.

De antatte 50.000(?) finskættede i befolkningen har derimot *ikke* påberopt seg minoritetskonvensjonens beskyttelse! Myndighetenes utpeking av de finskættede i Norge som en del av den nasjonale minoriteten *kvener* er meget uheldig og i strid med *Europarådets rammekonvensjon om beskyttelse av nasjonale minoriteters artikkel 3.1*. NKF skal ikke opptre eller ansees som representant for de finskættede i Norge. Staten må også kreve at NKF dokumenterer sine betalende medlemmer. Økonomisk støtte tildeles på bakgrunn av organisasjonens faktiske medlemsmasse.

NFI mener der ikke finnes noen reelle "kvensk" minoritetsgrupper med et eget "kvensk" språk men at den nasjonale minoriteten "kvener" er resultatet av en statsfinansiert konstruksjon.

Ansvaret for konstruksjonen kan tillegges NKF som i samarbeid med noen forskere ved universitetet i Tromsø – UiT som siden slutten av syttitallet har utøvet en strategisk lobbyvirksomhet blant personer i statsbyråkratiet. Ved hjelp av selektivt og sterkt fokus på noen negative aspekter ved finskættedes innvandringshistorie lyktes de å få utenrikskomiteen i 1998 til å ta med finskættede som en nasjonal minoritetsgruppe. For å gjeninnføre og "normalisere" kvenbegrepet ble dette konsekvent benyttet som samlebegrep om finskættede. Derfor lyktes de dessverre også med å få staten til å benytte navnet "kven" på den nasjonale minoritetsgruppen bestående av finskættede.

I dagens grunnskoleundervisning lærer ikke skolebarna om finske innvandrere som samfunnsbyggere i nord. Nå blir tidligere tiders finske innvandrere og deres etterkommere fremstilt som en "kvensk" folkegruppe med et særegent "kvensk" morsmål. "Kvener" fremstilles som overgrepsoffer utsatt for statens undertrykkelser med "fornorskingsprosesser", "trakassering" og "tapt morsmål".

I realiteten er slike negative oppfatninger *ikke* eksisterende verken blant gårstdagens eller dagens finskættede. Men dersom staten fortsetter sin finansiering av NKF, i samarbeid med en håndfull forskere ved UiT, slik at disse kan fortsette med sin "kvenske" identitetsbygging av lett påvirkelige skolebarn, så vil der naturligvis utvikles en særegen "kvensk" gruppe med et negativt syn på myndighetene og et forvrengt syn på sine forfedres historie.

NFI har en klar oppfatning om at dagens voksne finskættede befolkning i nord Norge ser på seg selv som ordinære norske borgere med et *norsk* morsmål. Der finnes knapt noen som identifiserer seg med en "kvensk" identitet slik NKF forfekter med forankring i en beskyttet nasjonal minoritet med et tapt "kvensk" morsmål etc.

NFI ønsker å fremheve følgende punkter om den beskyttede nasjonale minoriteten "kvener":

1. Den nasjonale minoritetsgruppen "kvener" er en fiktiv minoritet som er et resultat av manipulering og korrupsjon av historie, statistikk og myndighetspersoner. NFI kjenner ikke til noen eksisterende *folkegruppe* som kaller seg "kvener" med et tapt "kvensk" språk. Forskningen, som minoritetsstatusen bygger på, er i hovedsak resultatet av målrettet forskning utført av et særdeles isolert forskningsmiljø ved UiT. Elementer fra dette miljøet har også forplantet seg til AIDs avdeling for same og minoritetspolitikk. Der finnes personlige og nære bånd mellom disse institusjonene. Resultatet er blant annet at forskning som kritiserer kvenforskningen og det isolerte forskningsmiljøet ved UiT ikke kommer frem til sentrale beslutningstakere. Situasjonen er utvilsomt økonomisk gunstig både for forskningsmiljøet ved UiT, NKF og behovet for byråkrater ved AIDs same og minoritetspolitisk avdeling.
2. Der har *aldri* vært et krav fra den finskættede befolkningen i Norge om å få status som en *beskyttet nasjonal minoritet*. Myndighetene har aldri forsøkt å involvere denne del av befolkningen i prosessene i forkant av ratifiseringen i 1999. AID har i etterkant også sviktet totalt i å informere, involvere eller bevisstgjøre den alminnelige finskættede befolkning og kommuneledere i de typiske områder der denne type befolkning bor.
3. På 80 tallet gjennomførte Tromsø museum ved UiT (Univ. i Tromsø) en statlig finansiert "kvenprosjekt". Et prosjekt med prosesser som skulle påvirke beslutningspersoner i den norske stats ledelse, samt befolkningen for øvrig, med begrepet "kven". "Kvenprosjektet" kulminerte i 1987 med stiftelsen av NKF. Stifterne var blant annet forskere fra universitetet i Tromsø! Denne isolerte forskergruppen ved UiT og NKF har åpenbar gjensidig nytte av hverandres eksistens. Begge parter har i flere år har hatt et "levebrød" på å konstruere en "kvensk" minoritetsgruppe. NKF og forskerne ved UiT har gjennom ulike tiltak bedrevet "kvensk" *identitetsbygging* også i blant skoleungdom.
4. NKF er ikke et organ som er valgt av de finskættede i Norge. Myndighetene skal derfor ikke se på NKF som en representant for disse. NKF kan ikke kreve støtte på vegne av et *antatt* antall finskættede i landet men kun for sine egne *betalende* medlemmer. Myndighetene *må* kreve revisjon av NKF sine medlemslister. NKFs vedtekter krever *skriftlig* utmelding. Medlemmer som slutter å betale årskontingent blir ikke strøket av medlemslistene.
5. Samtlige finskættede i landet skal ikke automatisk regnes som tilhørende den nasjonale minoriteten "kvener" eller benyttes som et finansielt "alibi" for finansiering av NKFs handlinger.
6. Den offentlige stigmatisering av alminnelige norske, finskættede, borgere må snarest opphøre. Ikke minst fordi denne "kvenske" gruppeutpeking er et åpenbart brudd på *Europarådets rammekonvensjon om beskyttelse av nasjonale minoriteters artikkel 3. 1.*
7. Der er i dag ingen kulturell eller språklig forskjell mellom personer som er 4. eller 5. generasjons etterkommer av finsk, dansk eller svensk opphav. Det typisk norske må sies å være en god blanding av de nordiske kulturer og språk.

I løpet av 2009 har den norske stat bevilget minst 12 millioner kroner til flere "kvenske" formål. Dette til tross for at staten overhodet ikke kjenner til om der finnes en *reell* "kvensk" folkegruppe med et reelt behov for et tapt "kvensk" språk. Vet noen hvor disse "kvenske" *folkegruppene* som påberoper seg minoritets og språkkonvensjonen eventuelt oppholder seg?

NKF samarbeider ikke med den alminnelige finskættede befolkning i Norge og har heller ingen støtte blant disse. Man kan undre seg over hvem NKF og forskerne ved UiT *egentlig* arbeider for?

Mvh
Stig R Thuv

Leder Norsk-finsk interesseorgan
www.norskfinsk.no